

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ansøgningerne behandles af myndigheder, som er tættere på borgerne.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det er i de almindelige bemærkninger afsnit 1 og 2.1. anført, at kirkeministeren i medfør af begravelseslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., kan give tilladelse til, at urnen med asken efter afdøde personer nedsættes på privat ejendom. Der er tale om videreførelse af en administrativ praksis, som har været fulgt af Justitsministeriet indtil lovens ikrafttræden den 1. januar 1976.

Det forudsættes i den administrative praksis, at ejendommen har en vis størrelse (mindst 5000m²), og i almindelighed også at ejendommen ejes af den afdøde persons slægt.

En sådan tilladelse gives på vilkår af:

- at der på det sted, hvor urnen nedsættes, ikke anbringes sten, mindesmærke eller andet, der kendetegner stedet som begravelsesplads,
- at urnen, der skal bestå af materialer, der er opløselige i vand, f.eks. pap, støbt papirmasse eller lignende, nedgraves i mindst 1 meters dybde, og
- at der på ejendommen tinglyses en deklaration, hvorefter den til enhver tid værende ejer forpligter sig til i 10 år fra urnens nedsættelse at regne ikke at grave så dybt, at urnen berøres. Vedkommende provst skal være påtaleberettiget i henhold til deklarationen.

Som led i regeringens decentraliseringsarbejde foreslås det, at kompetencen i disse sager flyttes fra kirkeministeren til stiftsøvrighederne, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Som anført i de almindelige bemærkninger afsnit 1. og 2.2. kan kirkeministeren ifølge begravelseslovens § 3 stk. 2, 2. pkt., tillade, at der forholdes med asken efter afdøde personer på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Med hjemmel i denne bestemmelse er der praksis for, at kirkeministeren kan tillade, at asken efter afdøde personer spredes over åbent hav, ligesom kirkeministeren kan tillade, at der foretages deling af asken efter en afdød person.

Ud fra et ønske om at decentralisere sagsgangen foreslås det, at kompetencen til at tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde flyttes fra kirkeministeren til stiftsøvrighederne, jf. formuleringen i lovforslagets § 1, nr. 2.

Lovforslaget tilsigter ikke at udvide mulighederne for, hvorledes der kan forholdes med asken efter afdøde personer. Tilladelse til, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, omfatter således alene tilladelse til spredning af asken efter en afdød person over åbent hav og til deling af asken efter en afdød person. Der vil fortsat ikke kunne gives tilladelse til spredning af asken efter afdøde personer over landjorden, indsøer eller vandløb, ligesom der ikke vil kunne gives tilladelse til anbringelse af asken i private hjem.

Danmarks Provsteforening har under høringen fremsat forslag om, at »bestemt udtalt ønske fra afdøde« defineres nøjere. Det er ikke fundet påkrævet, at der i loven optages en definition af »bestemt udtalt ønske fra afdøde«, der i overensstemmelse med praksis omfatter såvel skriftlige som mundtlige tilkendegivelser fra afdøde, og som ikke adskiller sig fra den form,